

PULKOŁKO (3) *sb n*

pułkołko (1), **pułkołka** *a.* »**puł kołka**« (2).

Pierwsze o prawdopodobnie pochylone, końcowe prawdopodobnie jasne (tak w kołko).

sg N pułkółka (1). ◇ G pułkółka (1). ◇ I pułkółki(e)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Znak graficzny o kształcie przecinka (tj. mniej więcej półkola), umieszczany w górnej frakcji (nad linią pisma) (3) : (nagł) Znakow rozmaitych ktore są w tych księgach wyłożenie. (-) [...] (marg) ' (-) Kommá/ ábo pułkołká ná wierzchu przy końcu słowá wyrázone/ znaczy koniec różnego czytánia/ ktore ná kráiu iest pokazáne. *WujNT przedm 28; (marg) # ' (-) Rożenek záfię znaczy/ że te słowá ktore zá nim idą w texcie aż do pułkołká ná wierzchu przy końcu słowá położonego/ nie náyduią fię w tych księgach/ ktore ná brzegu przy takimże rożenku są náznáczone. (marg) \\' (-) Tákíe záś dwie krefce známionuią/ iż miásto słow ktore fię między nimi á między pułkołkiem ná wierzchu przy końcu słowá położonym znáyduią/ inne księgi infze słowá máią/ przy takimże znáku ná brzegu wyrázone. *WujNT przedm 29.***

MFr